

ความเป็นมาของ พระบรมสารีริกธาตุ

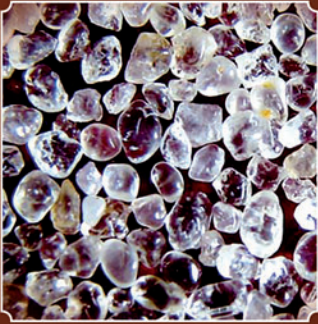

พระบรมสารีริกธาตุเป็นปูชนียธาตุนับว่าสำคัญสำหรับพุทธศาสนิกชน เพราะเป็นธาตุที่เกิดขึ้นมาจากการปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าจนกระทั่งได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งสำคัญในการโน้มน้าวดึงดูดจิตใจของผู้มีศรัทธาให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา

เหตุที่เกิดพระบรมสารีริกธาตุจำนวนมากขึ้นนั้น เกิดจากพุทธประสงค์ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ซึ่งพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน (พระสมณะโคตม) ทรงเล็งเห็นว่าพระองค์มีเวลาปฏิบัติพุทธกิจเพียง ๔๕ พรรษา นับว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับพระพุทธเจ้าองค์ก่อน ๆ หมู่อสัตว์ทั้งหลายเกิดมาไม่ทันสมัยพระองค์มีมากนัก หากได้อัฐิธาตุของพระองค์ไปอุปฐากบูชาจะได้บุญกุศลมากพระองค์จึงอธิษฐานให้พระบรมสารีริกธาตุของพระองค์แตกย่อยลงเป็น ๓ สันฐาน รวม ๘ ทะนาน ให้กระจายไปทั่วทิศานุทิศ

การที่พระบรมสารีริกธาตุนั้น ประดิษฐานอยู่ในโลก ทำให้เราเชื่อมั่นว่าพระพุทธเจ้านั้นอยู่กับเราตลอดไป แม้ว่าพระองค์จะเสด็จดับขันธปรินิพพานไปนานแล้วก็ตาม พระบรมสารีริกธาตุจึงเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของพุทธศาสนิกชนและช่วยให้มีการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาให้ยืนยาวตลอดมา

ความหมายและขนาด ของพระบรมสารีริกธาตุ

สิ้นฐาน ดุจเมล็ดพันธุ์ฝักกาด

สิ้นฐาน ดุจเมล็ดข้าวสาร

สิ้นฐาน ดุจเมล็ดข้าวสารหัก

สิ้นฐาน ดุจเมล็ดถั่วแตก

พระบรมสารีริกธาตุ คือ พระอัฐิธาตุของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
จะแตกต่างกันจากอัฐิของพระอริยสาวกและบุคคลทั่วไป
มี ๓ ขนาด คือ

๑. ขนาดเล็ก

ประมาณเมล็ดพันธุ์ฝักกาด มีสีดั่งดอกมะลิตูม

๒. ขนาดกลาง

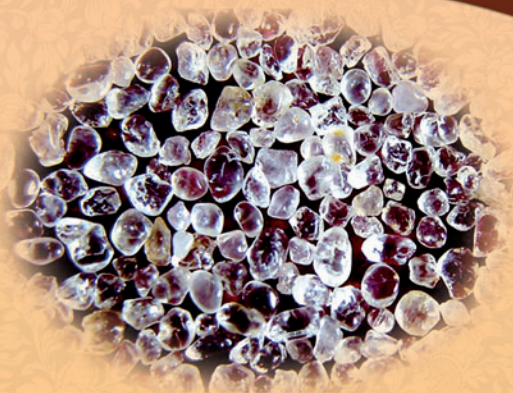
ประมาณเมล็ดข้าวสารหักครึ่ง มีสีดั่งแก้วมุกดา

๓. ขนาดใหญ่

ประมาณเมล็ดถั่วเขียวผ่าซีก มีสีดั่งทองอุไร

ความศักดิ์สิทธิ์และวิธีอัญเชิญ พระบรมสารีริกธาตุ

พระบรมสารีริกธาตุนั้นมีความศักดิ์สิทธิ์ สามารถเพิ่มหรือลดจำนวน
ได้เอง โดยสามารถเสด็จไปไหนมาไหนเองแม้ว่าจะบรรจุไว้ในภาชนะ
ที่ปิดสนิทดีสักเท่าใดก็ตาม เชื่อกันว่าหากผู้กราบไหว้สักการบูชาไม่ดูแลรักษา
นำไปประดิษฐานไว้ในสถานที่ที่ไม่สมควร หรือขาดการถวายความเคารพ
แล้วพระบรมสารีริกธาตุอาจเสด็จหายจากสถานที่นั้นๆ ก็เป็นไปได้
โดยทางตรงกันข้าม หากได้รับการปฏิบัติบูชา ผู้กราบไหว้สักการบูชา
มีกาย วาจา ใจ สะอาดบริสุทธิ์ อยู่ในศีลธรรม พระบรมสารีริกธาตุก็อาจ
เพิ่มจำนวนได้ วิธีอัญเชิญโดยทั่วไป มีดังนี้

๑. จัดที่บูชาให้สะอาด
๒. ตั้งพานใส่ดอกมะลิบูชา (ถ้ามี)
๓. นำน้ำสะอาดใส่ขันสัมฤทธิ์ตั้งไว้หน้าที่บูชา (ตามวิธีโบราณ)
๔. ขำระร่างกายให้สะอาด
๕. ทำจิตใจให้ปลอดโปร่ง มีสมาธิ
๖. สมาทานศีล
๗. ระลึกถึงพระพุทธคุณ โดยกล่าว นะโมฯ ๓ จบ แล้วสวดสรรเสริญ
พระพุทธคุณว่า

“อิติปิ โส ภาวะะวา นะมามิหัง ตัง ภาวะะวันตัง ประมะสาระีริกธาตุยา
สัทธัง อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาวะะวาติ”

๘. สวดคาถาอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ ดังนี้

“อัชชะตักเค ปาณูปเตตัง พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สาระณะมัง คะโต
อัสสามิ มะหันตา ภินนะมุคคา จะ มัชฌิมา ภินนะตันฑุลา ขุททะกา
สาสะปะมัตตา เอวัง ธาตุโย สัพพัญญูธานะ อาคัจฉันตุ สีเส เม ปะตันเต”
หรืออีกบทหนึ่งว่า

“อิติปิโสวิเสเสอิ อีเสเสพุทเธนาเมอิ อีเมนาพุทเธตังโสอิ
อิโสตั้งพุทเธปัตติอิ”

วิธิบูชาและคำภาล่าวบูชา อานิสงสัการกราบไหว้สักการบูชา

การจะบูชาพระบรมสารีริกธาตุและพระธาตุนั้น ก่อนอื่นต้องชำระร่างกาย ทำจิตใจให้สะอาดผ่องใส และจัดหาดอกไม้ใส่ภาชนะเป็นเครื่องสักการบูชาตั้งด้านหน้า ณ สถานที่ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุแล้วจุดธูป เทียนตั้งใจให้เป็นสมาธิ กราบ ๓ ครั้ง แล้วกล่าวคำบูชาดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

“อะหัง วันทา มิ ทูระโต
อะหัง วันทา มิ ธาตุโย
อะหัง วันทา มิ สัพพะโส”

นอกเหนือจากการบูชาด้วย “อามิสบูชา” คือ การบูชาด้วยดอกไม้ ธูป เทียนและเครื่องหอมต่าง ๆ แล้ว การบูชาด้วยการ “ปฏิบัติบูชา” คือการเจริญจิตภาวนาซึ่งเป็นวิธีที่พระพุทธองค์ทรงสรรเสริญ เป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่สมควรปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย

การกราบไหว้สักการบูชาพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุนั้น

มีผู้รู้ได้กล่าวไว้ว่ามีอานิสงส์ ดังนี้

๑. กราบไหว้สักการบูชา ๑ ครั้ง เป็นบุญมงคล
๒. กราบไหว้สักการบูชา ๒ ครั้ง ช่วยนำพาวาสนารุ่งเรือง
๓. กราบไหว้สักการบูชา ๓ ครั้ง ก่อเกิดบารมีแผ่ไพศาล
๔. กราบไหว้สักการบูชา ๕ ครั้ง ได้ตั้งใจปรารถนา
๕. กราบไหว้สักการบูชา ๗ ครั้ง ผู้คิดร้ายไม่เข้าถึงตัว
๖. กราบไหว้สักการบูชา ๙ ครั้ง เป็นปียสิทธิ์ และสรรพสิทธิ์ตลอดไป

นอกจากนี้ยังได้อานิสงส์เป็นอนุสติ ๑๐ อีกด้วย คือ

๑. พุทธานุสติ ได้ระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า
๒. ธัมมานุสติ ได้ระลึกถึงคุณของพระธรรม
๓. สังฆานุสติ ได้ระลึกถึงคุณของพระสงฆ์
๔. สีลानุสติ ได้ระลึกถึงศีลที่ตนรักษา
๕. จาคานุสติ ได้ระลึกถึงทานที่ตนบริจาคแล้ว
๖. เทวตานุสติ ได้ระลึกถึงธรรมที่ทำให้เป็นเทวดา
๗. มรณัสสติ ได้ระลึกถึงความตายที่จะต้องเป็นธรรม
๘. กายคตาสติ ได้ระลึกถึงร่างกายให้เห็นว่าไม่งาม
๙. อานาปานสติ ได้ระลึกถึงลมหายใจเข้าออก
๑๐. อุปสมานุสติ ได้ระลึกถึงธรรมเป็นที่สงบระงับกิเลส และความทุกข์ คือ พระนิพพาน